

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudcem JUDr. Petrem Indráčkem v právní věci žalobkyně **E.V.**, proti žalované **České správě sociálního zabezpečení** se sídlem Praha 5, Křížová 25, o žalobě proti rozhodnutí ze dne 13.3.2012, o zamítnutí námitek a potvrzení rozhodnutí žalované ze dne 16.11.2011, o invalidním důchodu,

t a k t o :

- I. Žaloba **s e z a m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím ze dne 13.3.2012 č.j.X žalovaná Česká správa sociálního zabezpečení zamítla námitky žalobkyně a potvrdila své rozhodnutí ze dne 16.11.2011, kterým zamítla žádost žalobkyně podle ust. § 41 odst. 3 a pro nesplnění podmínek ust. § 39 odst. 2 písm. c) zákona č. 155/1995 Sb., ve znění pozdějších předpisů o změnu invalidního důchodu z důvodu zhoršení zdravotního stavu. Žalovaná vycházela z posudku Okresní správy sociálního zabezpečení v Karviné ze dne 2.11.2011, podle kterého je žalobkyně i nadále invalidní pro invaliditu druhého stupně, neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla její pracovní schopnost o 60%. Žalovaná při vydání napadeného rozhodnutí vycházela z posudku vypracovaného o invaliditě ze dne 2.2.2012, dle kterého míra poklesu pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu byla u žalobkyně určena rovněž ve výši 60%.

Proti shora uvedenému rozhodnutí podala žalobkyně včasnou žalobu, ve které namítala, že ze zdravotních důvodů není schopna soustavné výdělečné činnosti, má nulový pracovní potenciál a potřebuje doprovod druhé osoby. Není schopna rekvalifikace a úřad práce jí žádnou práci nenabídl. Poukázala dále na to, že dne 6.10.2010 se podrobila operaci, a to výměně ventilu V-P drenáže na NCH. Po této operaci přetrvávají potíže se závratí, zhoršeným viděním, soustředěním i pamětí. V roce 1992 prodělala žalobkyně zápal mozkových blan a léčí se pro epilepsii a inkontinenci.

Žalovaná navrhovala, po provedeném dokazování, zamítnutí žaloby jako nedůvodné.

Krajský soud provedl důkaz napadeným rozhodnutím žalované ze dne 13.3.2012 č.j. X, připojeným posudkovým spisem žalobkyně vedeným u OSSZ v Karviné a posudkem posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí ČR (dále jen „PK MPSV ČR“) ze dne 17.8.2012 a poté soud dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

Z hlediska skutkových zjištění vyplývajících z připojeného posudkového spisu žalobkyně vzal v daném případě krajský soud za prokázáno, že žalobkyně pobírala invalidní důchod od roku 1992 a od 24.2.2001 částečný invalidní důchod. Od 25.8.2010 byla uznána opět plně invalidní a od 1.1.2010 šlo u ní o invaliditu třetího stupně. Od 20.9.2010 byla žalobkyně uznána invalidní v druhém stupni a dne 5.10.2011 požádala o přiznání invalidity třetího stupně. Na základě této její žádosti byl její zdravotní stav posouzen dne 2.11.2011 lékařem posudkové služby OSSZ v Karviné se závěrem, že pokles pracovní schopnosti žalobkyně činí 60% podle kapitoly V, položky 1, písm. d) přílohy k vyhl. č. 359/2009 Sb., a že tedy od 20.9.2010 nadále trvá u žalobkyně invalidita třetího stupně. Rozhodnutím žalované ze dne 16.11.2011 byla žádost žalobkyně o invalidní důchod třetího stupně zamítnuta. Žalobkyně proti tomuto rozhodnutí podala námitky dne 23.12.2011, o kterých rozhodla žalovaná napadeným rozhodnutím.

Jelikož rozhodnutí soudu v daném případě, kdy se jedná o dávku důchodového pojištění podmíněnou nepříznivým zdravotním stavem občana a jeho dochovanou pracovní schopností je závislé především na odborném lékařském posouzení, vyžádal krajský soud odborný lékařský posudek PK MPSV ČR, která je k podání tohoto posudku povolána přímo ze zákona podle ust. § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb. v platném znění. Z posudku této komise krajský soud zjistil, že vycházela při jeho vypracování ze zdravotní dokumentace praktického lékaře MUDr. M., zdravotní dokumentace psychologické ambulance pro NCH kliniku Fakultní nemocnice Ostrava, psychiatra MUDr. B., z nálezů MUDr. K. neurologa ze dne 23.11.2010, 22.2.2011 a 21.6.2011, MUDr. Š. oftalmologa ze dne 8.12.2010, MUDr. M. CT mozku ze dne 18.2.2011, MUDr. L., PhD. neurochirurga ze dne 27.7.2011, MUDr. K. psychiatra ze dne 2.12.2011 a 1.3.2012, psychologa Mgr. L. ze dne 2.8. a 3.8.2011, vyšetření EEG MUDr. B. ze dne 25. a 26.1.2011, zprávy z neurologického oddělení

Havířovské nemocnice od 11.10. do 14.10.2010 a z úplné spisové dokumentace vedené u OSSZ v Karviné. Jako rozhodující zdravotní postižení uvedla posudková komise v případě žalobkyně stav po subarachnoideálním krvácení z aneuryzmatu na vnitřní krkavici vpravo dne 24.9.1991 s ventrikuloperitoneální drenáží s centrální reflexologickou kvadraparézou a organickou kognitivní poruchou středně těžkou a organickou poruchou osobnosti středně těžkou uvedený v příloze k vyhl. č. 359/2009 Sb., v platném znění v kapitole VI, položce 8, písm. k) vedoucí k poklesu pracovní schopnosti o 50% a s ohledem na další chorobné stavy zvýšila PK MPSV ČR toto hodnocení podle § 3 citované vyhlášky o 5% na celkových 55%. Uvedený stav u žalobkyně nehodnotila podle položky 8.I), protože nejde o kvadraparézu středně těžkou. Odlišné hodnocení od posudkového lékaře OSSZ i lékaře ČSSZ odůvodnila posudková komise tím, že lehká kvadraparéza způsobuje větší pokles výdělečné schopnosti než středně těžké organické postižení mozkových funkcí. Posudková komise dospěla k závěru, že k datu vydání napadeného rozhodnutí žalované byla žalobkyně invalidní, přičemž šlo o invaliditu druhého stupně, nešlo však o invaliditu třetího stupně.

Krajský soud v souladu s ust. § 75 odst. 1 s.ř.s. při přezkoumávání napadeného rozhodnutí žalované vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl dán v době rozhodování žalovaného správního orgánu. Přitom dospěl k závěru, že žalobkyně k datu vydání napadeného rozhodnutí 13.3.2012 nebyla invalidní. Podle ust. § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb. ve znění pozdějších předpisů je totiž pojištěnec invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35%. Podle odst. 2 téhož ustanovení, jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla nejméně o 35%, avšak nejvíce o 49%, jedná se o invaliditu I. stupně, jestliže poklesla nejméně o 50%, avšak nejvíce o 69%, jedná se o invaliditu II. stupně a jestliže poklesla nejméně o 70%, jedná se o invaliditu III. stupně. Pokles pracovní schopnosti u žalobkyně činil 55% a tento závěr jednoznačně vyplývá z citovaného posudku PK MPSV ČR, o jehož úplnosti, správnosti a přesvědčivosti nemá krajský soud důvodu pochybovat. Posudková komise posuzovala zdravotní stav žalobkyně ve složení z posudkového lékaře a dalšího odborného lékaře – psychiatra. PK MPSV ČR řádně zhodnotila úplnou zdravotní dokumentaci žalobkyně a rovněž řádně odůvodnila své odlišné posudkové závěry oproti posudku provedenému lékařem pro OSSZ v Karviné dne 2.11.2011, jakož i posudku o invaliditě vypracovaným ČSSZ dne 2.2.2012.

Jelikož žalobkyně k datu 13.3.2012 byla invalidní ve druhém stupni, přičemž se žalobou domáhala přiznání invalidního důchodu pro třetí stupeň invalidity, krajskému soudu než žalobu žalobkyně jako nedůvodnou zamítnout v souladu s ust. § 78 odst. 7 s.ř.s.

Žádnému z účastníků nebylo přiznáno právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobkyně v řízení úspěšná nebyla a žalovaná na jejich náhradu nárok ze zákona nemá (ust. § 60 odst. 2 s.ř.s. a ust. § 118d zák.č. 582/1991 Sb. v platném znění).

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně ve lhůtě dvou týdnů ode dne doručení

jeho písemného vyhotovení, a to písemně, ve dvojnásobném vyhotovení. Podmínkou řízení o kasační stížnosti je povinné zastoupení stěžovatele advokátem, pokud stěžovatel sám nemá vysokoškolské právnické vzdělání.

V Ostravě, dne 4. října 2012

**Samosoudce:
JUDr. Petr Indráček**